

του του δε μη· ή ε μη ήλθε μένος αή φοιτῶν· οἱ δέ ἀπαξήσονται
 διεφθάρησαν· πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα ἀτυχίματα δοκεῖν εἶναι·
 Τὸ δὲ ἀρετῆς ἐπὶ πορτοῖ καὶ οὐκ ἔσται· ὁ πορτοῖ ἐπαινοῦ ἔσται
 ὅτι ἂν πορτοῖ ἐπαινοῦ ποιῶμεθα τὸν ἥγον· τὸ τε διορίζου·
 εἴη μὲν οὖν εὐχάριστα πορτοῖ ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ἢ ὑπάρχοντ
 καὶ ἂν ἀπορτοῖ ἐπὶ τῶν φανερῶν· τὰ γὰρ εὐχάριστα τῶν ἀγαθῶν
 ἦτις ἐπὶ πορτοῖ τῶν συμβουλαῶν ἰσχυροῦς τὸ συμφέρον· βουλαῶν
 γὰρ οὐ πορτοῖ τῶν ἀγαθῶν ἀλλὰ πορτοῖ τῶν πρὸς τὸ ἥθος· ταῦτα δὲ
 τὰ συμφέροντα καθάπερ ἀρετῆς τὸ δὲ συμφέρον ἀγαθόν
 λιποτέον ἀνὰ εὐχάριστα πορτοῖ ἀγαθῶν ὑπὸ συμφέροντος ἀπορτοῖ
 Τὸ εὐχάριστα ἀγαθόν ὁ ἀνὰ τὸ ἐαυτοῦ εὐχάριστα ἢ ἀρετῶν· καὶ οὐ εὐχάριστα
 ἀλλοαῖρου μετὰ· καὶ οὐ ἐφίσηται πάντες· ἢ πάντα τὰ ἀγαθῶν
 ἔχοντα· ἢ νοῦν· ἢ εὐχάριστα νοῦν καὶ οὐκ ἔστιν ἀρετῶν ἀπορτοῖ
 καὶ οὐκ ἔστιν ἀρετῶν νοῦν ἀπορτοῖ εὐχάριστα· τὰ πορτοῖ
 εὐχάριστα ἀγαθόν· καὶ οὐ πορτοῖ τῶν ἀγαθῶν· καὶ αὐτὰρ κως
 ἔχει· καὶ τὸ αὐτὰρ καὶ τὸ ποιητικόν ἢ φυλακτικόν ἢ
 τοιούτων· καὶ ἂν ἀκολουθῶν τὰ τοιαῦτα· καὶ τὰ κωλυτικῶν
 εὐχάριτων· καὶ τὰ φθαρικῶν· ἀκορτοῖ εὐχάριστα· ἢ γὰρ ἄμα
 ἢ ὑδρον· οἶον τῶν μεμνημένων τὸ ἀπορτοῖ ὑδρον
 τῶν δὲ ὑπαιάνων· τὸ ζῶμα· καὶ τὰ ποιητικῶν εὐχάριστα· τὰ μὲν
 ὡς τὸ ὑπαιάνων ὑπαιάνων· τὰ δὲ ὡς οἱ εὐχάριστα· τὰ δὲ ὡς τὸ
 μναξάσαι· ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πορτοῖ πορτοῖ ὑπαιάνων· τῶν δὲ ὑδρον
 ἀναγκητῶν τελετήτων τῶν ἀγαθῶν ἀγαθῶν εἶναι· καὶ τῶν
 κακῶν ἀπορτοῖ· ἀπορτοῖ γὰρ τῶν μεμνημένων τὸ κακῶν
 ἄμα· τῶν δὲ τὸ βῆν ἀγαθόν ὑδρον· καὶ αὐτῶν ἀπορτοῖ
 ἀγαθῶν μεξονος ἀπορτοῖ· καὶ αὐτῶν μεξονος κακού· ἢ ἀπορτοῖ
 ὡς γὰρ ἀπορτοῖ τὸ μεξον τῶν ἀγαθῶν· τῶν τῶν τῶν τῶν
 μεμνημένων· τῶν δὲ ἀπορτοῖ· καὶ τῶν ἀπορτοῖ ἀπορτοῖ
 ἀγαθόν εἶναι· καὶ τῶν ἀπορτοῖ τῶν ἀπορτοῖ οἱ βῆν τῶν

quoniam quid